

Державна політика створення високопродуктивних робочих місць в промисловості

Предметом дослідження є процеси створення високопродуктивних робочих місць в промисловості.

Метою дослідження є аналіз стану продуктивності праці в промисловості та дослідження напрямів державної політики створення високопродуктивних робочих місць в Україні.

Методи дослідження. У роботі використано загальнонаукові та спеціальні методи: наукової абстракції, аналіз та синтез; аналітичний; системний.

Результати роботи. У статті проаналізовано продуктивність праці в промисловості та обґрунтовано напрями державної політики щодо створення нових робочих місць.

Галузь застосування результатів. Економіка та управління національним господарством, у частині державних систем та механізмів управління економікою на галузевому, міжгалузевому та регіональному рівнях, методи й економічні важелі регулювання економічних процесів та їх ефективність.

Висновки. Аналіз стану та тенденцій розвитку ринку праці за останні роки свідчить про низьку ефективність використання трудових ресурсів. Процес створення нових робочих місць знизився, кон'юнктура показників зареєстрованого ринку праці характеризувалась значним перевищенням пропозиції робочої сили над її попитом. Спостерігаються тенденції скорочення робочих місць у порівнянні зі створенням нових. Запропоновано напрями державної політики щодо створення нових робочих місць: фінансове забезпечення розвитку та модернізації пріоритетних галузей економіки; створення нових і модернізація високопродуктивних робочих місць в базових промислових галузях; розвиток малого та середнього підприємництва, що створюють нові робочі місця у пріоритетних видах економічної діяльності; забезпечення належного рівня професійної підготовки кадрів.

Ключові слова: високопродуктивні робочі місця, промисловість, напрями, державна політика, продуктивність праці.

ПЕТРОВА І.П.

Государственная политика создания высокопроизводительных рабочих мест в промышленности

Предметом исследования являются процессы создания высокопроизводительных рабочих мест в промышленности.

Целью исследования является анализ производительности труда в промышленности и исследование направлений государственной политики создания высокопроизводительных рабочих мест в Украине.

Методы исследования. В работе использованы общенаучные и специальные методы: научной абстракции, анализ и синтез; аналитический; системный.

Результаты работы. В статье проанализированы производительность труда в промышленности и обоснованы направления государственной политики по созданию новых рабочих мест.

Область применения результатов. Экономика и управление национальным хозяйством, в части государственных систем и механизмов управления экономикой на отраслевом, межотраслевом и региональном уровнях, методы и экономические рычаги регулирования экономических процессов и их эффективность.

Выводы. Анализ состояния и тенденций развития рынка труда за последние годы свидетельствует о низкой эффективности использования трудовых ресурсов. Процесс создания новых рабочих мест снизился, кон'юнктура показателей зарегистрированного рынка труда характеризовалась значительным превышением предложения рабочей силы над ее спросом. Наблюдаются тенденции сокращения рабочих мест по сравнению с созданием новых. Предложены направления государ-

ственной политики по созданию новых рабочих мест: финансовое обеспечение развития и модернизации приоритетных отраслей экономики; создание новых и модернизация высокопроизводительных рабочих мест в базовых промышленных отраслях; развитие малого и среднего предпринимательства, что создает новые рабочие места в приоритетных видах экономической деятельности; обеспечение надлежащего уровня профессиональной подготовки кадров.

Ключевые слова: высокопроизводительные рабочие места, промышленность, направления, государственная политика, производительность труда.

PETROVA I.P.

State policy of creation of high-performance working places in the industry

The subject of the study are the processes of creating high-performance jobs in industry.

The purpose of the study is to analyze labor productivity in industry and study the directions of the state policy of creating high-performance jobs in Ukraine.

Methods of research. In the work general scientific and special methods were used: scientific abstraction, analysis and synthesis; analytical; system.

Results of the work. The article analyzes the labor productivity in industry and justifies the direction of the state policy on creating new jobs.

Application of results. Economics and management of the national economy, in terms of state systems and mechanisms for managing the economy at the sectoral, intersectoral and regional levels, methods and economic instruments for regulating economic processes and their effectiveness.

Conclusions. Analysis of the state and trends of labor market development in recent years indicates a low efficiency of the use of labor resources. The process of creating new jobs has decreased, the conjuncture of the indicators of the registered labor market was characterized by a significant excess of labor supply over its demand. There are trends in job cuts compared to the creation of new ones. The directions of the state policy for the creation of new jobs are proposed: financial support for the development and modernization of priority sectors of the economy; creation of new and modernization of high-performance jobs in basic industrial sectors; development of small and medium-sized businesses, which create new jobs in priority economic activities; ensuring the appropriate level of professional training.

Keywords: high-performance jobs, industry, directions, state policy, labor productivity.

Постановка проблеми. Створення робочих місць вимагає структурних змін, тобто здатності економіки безперервно створювати нові, які швидко розвиваються види діяльності з більш високою доданою вартістю і продуктивністю. Однак в Україні процес створення нових робочих місць має деякі труднощі, а саме проблеми зайнятості; неефективність використання бюджетних коштів; обмеженість доступу підприємств до фінансових ресурсів; низький рівень інвестиційної та інноваційної діяльності [1, с. 17–18].

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Значний внесок у дослідження проблем створення високопродуктивних робочих місць внесли вітчизняні вчені. Куліковим Г. визначено чинники-мотиватори створення нових високотехнологічних робочих місць та обґрунтовано вартісний підхід до оцінки робочих місць [2].

Вченими Кожем'якіною С. та Мазуровим С. досліджено вітчизняні та іноземні методики моніторингу створення робочих місць в економіці, встановлено основні їх функції, переваги і недоліки для обґрунтування нової інформаційної та аналітичної бази, що сприятиме формуванню єдиних підходів до аналізу, оцінювання та інтерпретації макроекономічних параметрів, що характеризують даний процес [3]. У роботі Мовчан О. визначено новітні підходи державної політики щодо активізації сприяння зайнятості населення в контексті реалізації державних цільових програм [1]. Незважаючи на наявні наукові доробки із зазначеного питання, напрями державної політики створення високопродуктивних робочих місць в Україні залишаються недостатньо дослідженими. Відсутні комплексні міжгалузеві та галузеві рекомендації щодо вдосконалення системи дію-

чих й створення нових робочих місць з урахуванням сукупності технічних, технологічних, організаційних, економічних та соціальних чинників.

Метою статті є аналіз стану продуктивності праці в промисловості та дослідження напрямів державної політики створення високопродуктивних робочих місць в Україні.

Вклад основного матеріалу. Створення високопродуктивних робочих місць є найбільш важливим питанням розвитку національної економіки, адже з вирішенням цього аспекту пов'язані відтворення та ефективність використання трудових ресурсів, умови оплати праці тощо. Аналіз стану та тенденцій розвитку ринку праці за останні ро-

ки свідчить про низьку ефективність використання трудових ресурсів (табл. 1).

У 2016 р. порівняно з 2015 р. спостерігалось зростання продуктивності праці одного зайнятого на 3,4%, що супроводжувалося зростанням ВВП на 2,4% та зниженням зайнятого населення у віці 15–70 років на 1%.

Продуктивність праці за видами економічної діяльності свідчить, що найвищі темпи зростання продуктивності праці у розрахунку на одного зайнятого спостерігались у будівництві – на рівні 14,6%; операції з нерухомим майном – 7,3%; сільське, лісове та рибне господарство – 6,5%; промисловості – 5% (табл. 2).

Таблиця 1. Валовий внутрішній продукт, зайняте населення та продуктивність праці в Україні у 2012–2016 рр.

Рік	Валовий внутрішній продукт			Зайняте населення у віці 15–70 років		Продуктивність праці (одного зайнятого)		
	у фактичних цінах, млн грн.	у постійних цінах 2010 року, млн грн.	індекс фізичного обсягу, відсотків до попереднього року	в середньому за період, тис осіб	темпи зростання (зниження), відсотків до попереднього року	у фактичних цінах, грн.	у постійних цінах 2010 року, грн.	індекс фізичного обсягу, відсотків до попереднього року
2012	1404669	1121055	100,2	19261	100,2	72927	59241	100,1
2013	1465198	1140750	100,0	19314	100,3	75861	59063	99,7
2014	1586915	1066001	93,4	18073	93,6	8784	58982	99,9
2015	1988544	961821	90,2	16443	91,0	120934	58494	99,2
2016	2385367	985299	102,4	16277	99,0	146549	60534	103,4

Джерело: складено за даними [4]

Таблиця 2. Продуктивність праці за видами економічної діяльності

Вид економічної діяльності	2014	2015	2016
Сільське, лісове та рибне господарство	112,2	103	106,5
Промисловість	97,7	96	105
Будівництво	90,5	94,9	114,6
Оптова та роздрібна торгівля, ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів	92,7	95,4	104,1
Транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність	94	108,8	103,2
Тимчасове розміщення й організація харчування	100,5	113,9	105,8
Інформація та телекомунікації	103,7	104	105
Фінансова та страхова діяльність	104,8	92,9	97,8
Операції з нерухомим майном	107,7	110,3	107,3
Професійна, наукова та технічна діяльність	100,7	94	103,7
Діяльність у сфері адміністративного та допоміжного обслуговування	96,3	109,1	106,6
Державне управління й оборона; обов'язкове соціальне страхування	106,5	101	101,1
Освіта	98,5	102,8	99,2
Охорона здоров'я та надання соціальної допомоги	96,6	109,8	97,9
Мистецтво, спорт, розваги та відпочинок	95,7	92,6	101,4
Інші види економічної діяльності	108,2	110,3	102,9

Джерело: складено за даними [4]

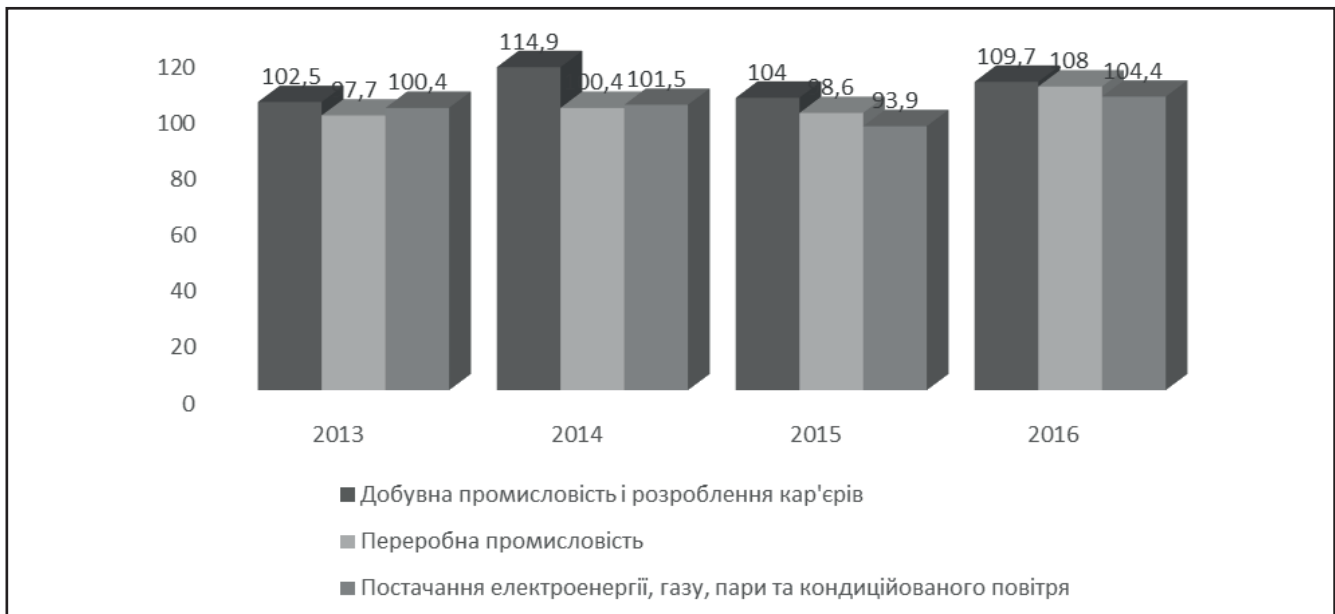

Рисунок 1. Індекси фізичного обсягу продуктивності праці за видами промислової діяльності у 2013–2016 роках (одного штатного працівника, відсотків до попереднього року)

Джерело: складено за даними [4]

У промисловості України в 2012–2016 рр. показники продуктивності праці мали тенденцію до покращення. У 2016 р. продуктивність праці (у розрахунку на одного штатного працівника) у добувній промисловості зросла на 9,7%, у сфері постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря – на 4,4%, у переробній промисловості – на 8% (рис. 1). При цьому кількість працівників у зазначених видах промислової діяльності скоротилась на 9%, 1,8% та 3,4% відповідно.

Ступінь впливу структурних змін на рівень продуктивності праці варіюється від галузі до галузі, зокрема, за рівнем наукоємності – перехід від низької та середньонизької до середньовисокої й високої (табл. 3)

Низький та середньонизький рівні наукоємності галузі надають величезні можливості для збільшення зайнятості та деякі можливості для накопичення капіталу. Середньовисокий та високий рівні наукоємності галузей пропонують більше можливостей для накопичення капіталу, але створюють менше робочих місць, ніж низькі та середньонизькі. Високий рівень наукоємності галузі відкриває можливості для впровадження інновацій та розвитку знань. Саме здатність цієї галузі накопичувати капітал й впроваджувати інновації створює високопродуктивні робочі місця.

Переробна промисловість є основним джерелом фінансових та інтелектуальних ресурсів для створення нових робочих місць. Структурні зміни

в переробній промисловості не тільки збільшують кількість робочих місць у міру підвищення рівня доходів, але й покращують їх якість, підвищуючи рівень оплати праці та пропонуючи більш широкі можливості для підвищення рівня зайнятості.

В останні роки процес створення нових робочих місць у переробній промисловості знизився, кон'юнктура показників зареєстрованого ринку праці характеризувалась значним перевищенням пропозиції робочої сили над її попитом про що свідчать дані (табл. 4)

Слід зазначити, що мають тенденції скорочення робочих місць у порівнянні зі створенням нових. У 2016 р. середньооблікова кількість штатних працівників зменшилась на 46 тис. осіб порівняно з 2015 р. (табл. 5). Отже, має місце випереджальне скороченні робочих місць порівняно зі створенням нових.

Отже, потреба у створенні нових високопродуктивних робочих місць набуває актуальності. Законодавче забезпечення є важливим чинником створення робочих місць. У Законі України «Про зайнятість населення» важливе місце відводиться створенню нових робочих місць, а саме стаття 25 спрямована на реалізацію державної політики у сфері сприяння зайнятості населення під час реалізації державних цільових програм та інфраструктурних проектів, якими передбачено створення нових робочих місць [6]. Так, ініціатор розроблення державних цільових програм,

Таблиця 3. Індекс фізичного обсягу продуктивності праці за видами промислової діяльності у 2013–2016 роках

Вид промислової продукції	Роки			
	2013	2014	2015	2016
1	2	3	4	5
Високий				
Виробництво комп'ютерів, електронної та обчислюваної техніки	92,1	104,8	79,1	120,2
Виробництво основних фармацевтичних продуктів	111,3	98,2	96,4	99,7
Середньовисокий				
Виробництво електричного устаткування	91,7	95,9	102,7	109,1
Виробництво машин і устаткування, не віднесених до інших угруповань	95,5	108,7	102,8	103,2
Виробництво автотранспортних засобів	85,6	65,5	99,2	105,1
Виробництво хімічних речовин та хімічної продукції	80,5	90,9	100,9	104,5
Середньонизький				
Металургійне виробництво	100,8	97,5	93,5	119,5
Виробництво коксу та продуктів нафтоперероблення	107,5	85,0	9,7	121,7
Добувна промисловість та розроблення кар'єрів	102,5	114,9	104,	109,7
Виробництво гумових та пластмасових виробів та іншої неметалевої мінеральної продукції	108,2	97,7	104,7	112,4
Низький				
Виробництво харчових продуктів, напоїв, тютюну	98,2	110,7	99,6	107,4
Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри та ін. матеріалів	107,	107,4	96,0	95,6
Виробництво виробів з деревини, паперу, поліграфічна діяльність	105,2	103,1	96,	105,0
Виробництво меблів, ін. продукції	94,0	115,7	97,1	95,2
Постачання електроенергії, газу, пари та повітря	100,4	101,5	93,9	104,4

Джерело: складено за даними [4]

Таблиця 4. Динаміка показників пропозиції та попиту робочої сили у переробній промисловості

	2014	2015	2016
Кількість зареєстрованих безробітних, тис. осіб			
промисловість	90,1	75,5	58,3
у тому числі			
добувна промисловість та розроблення кар'єрів	5,4	5,1	4,2
переробна промисловість	75,3	60,9	45,3
Потреба роботодавців у працівниках для заміщення вільних робочих місць (вакантних посад), тис. осіб			
промисловість	9,0	6,5	10,0
у тому числі			
добувна промисловість та розроблення кар'єрів	0,5	0,2	0,6
переробна промисловість	7,2	5,1	7,8

Джерело: складено за даними [5]

якими передбачається створення нових робочих місць, та інфраструктурних проектів визначає обсяги створення нових робочих місць відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України, та узгоджує обсяги працевлаштування безробітних на створені нові робочі місця з територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції. Розпорядники коштів, зазначені у державних цільових програмах, якими передбачено

створення нових робочих місць, та інфраструктурних проектах, подають до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, перелік роботодавців, які залучені до реалізації таких програм та проектів. Такі роботодавці можуть укласти з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, договір про працевлаштування визначеної кількості безробітних під час реалізації відповід-

Таблиця 5. Динаміка показників щодо кількості працівників у переробній промисловості

	2014	2015	2016
Середньооблікова кількість штатних працівників, тис. осіб			
промисловість	2297	204	1960
у тому числі			
переробна промисловість	1511	1339	1293
Кількість найманих працівників підприємств, установ, організацій, тис. осіб			
промисловість	2501,4	2171,6	2097,0
у тому числі			
переробна промисловість	1635,4	1447,4	1404,1
Кількість створених робочих місць, тис. працевлаштованих осіб			
промисловість	40	59,7	61,3
у тому числі			
переробна промисловість	39,1	58,7	60,5

Джерело: складено за даними [5]

них програм та проектів. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, проводить моніторинг працевлаштування безробітних на створені нові робочі місця під час реалізації державних цільових програм та інфраструктурних проектів і подає за його результатами дані центральному органу виконавчої влади у сфері соціальної політики для інформування Кабінету Міністрів України [6].

Програмою сприяння зайнятості населення та стимулювання створення нових робочих місць на період до 2017 р. [7], затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 15 жовтня 2012 р. № 1008, передбачено заходи щодо сприяння зайнятості населення та стимулювання зацікавленості роботодавців у створенні нових робочих місць. У плані заходів щодо сприяння зайнятості населення та стимулювання створення нових робочих місць передбачено розроблення та подання на розгляд Кабінету Міністрів України проекту акта про внесення змін до Методики моніторингу створення робочих місць, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2006 р. № 512 «Деякі питання моніторингу створення робочих місць», зокрема з метою ведення обліку робочих місць, створених під час виконання інфраструктурних та інвестиційних проектів.

Порядок розрахунку, збору та узагальнення показників, що характеризують чисельність осіб, прийнятих на роботу на створені нові робочі місця, та чисельність осіб, звільнених внаслідок змін в організації виробництва і праці, у розрізі адміністративно-територіальних одиниць і за видами економічної діяльності, визначено у Методичі

моніторингу створення нових робочих місць (наказ Міністерства соціальної політики України від 23 вересня 2013 р. №611) [8].

Найбільш значущим чинниками створення робочих місць є інвестиції в основний капітал та модернізація виробництва, які безпосередньо пов'язані з розширенням продуктивної праці. Закон України «Про стимулювання інвестиційної діяльності у пріоритетних галузях економіки з метою створення нових робочих місць» (від 06.09.2012 № 5205-VI) [9] спрямований на створення умов для активізації інвестиційної діяльності шляхом концентрації ресурсів держави на пріоритетних напрямках розвитку економіки з метою запровадження новітніх та енергозберігаючих технологій, створення нових робочих місць, розвитку регіонів.

Слід зазначити, що чинне законодавство у сфері створення нових робочих місць в Україні має декларативний характер й не враховує міжгалузеві та галузеві особливості створення нових робочих місць з урахуванням технічних, технологічних, організаційних, економічних та соціальних чинників.

Висновки

Отже, необхідність створення високопродуктивних робочих місць у промисловості потребує ефективної державної підтримки. Державна політика щодо створення нових робочих місць має включати наступні напрями:

– фінансове забезпечення розвитку та модернізації пріоритетних галузей економіки: залучення бюджетних коштів ресурсів в рамках цільових програм; залучення коштів позабюджетних фондів та інститутів розвитку; надання державної підтримки розвитку та модернізації пріоритетних

галузей (секторів) національної економіки на інноваційно-інвестиційній основі.

– створення нових і модернізація високопродуктивних робочих місць в базових промислових галузях: розбудова мережі індустріальних (промислових) парків; активізація співпраці виконавців державних цільових програм і державної служби зайнятості з метою укомплектування безробітними створених робочих місць; запровадження інноваційних технологій, забезпечення підвищення продуктивності праці; запровадження стимулів зацікавленості роботодавців у створенні нових робочих місць.

– розвиток малого та середнього підприємництва, що створюють нові робочі місця у пріоритетних видах економічної діяльності: державна підтримка малого та середнього підприємництва; забезпечення доступності малого та середнього підприємництва до кредитних ресурсів; спрощення дозвільної системи у сфері господарської діяльності та усунення адміністративних бар'єрів для ведення бізнесу; розроблення регіональних програм мікрокредитування малого та середнього підприємництва.

– забезпечення належного рівня професійної підготовки кадрів: реформування системи підготовки кадрів; забезпечення відповідності рівня підготовки кадрів потребам соціально-економічного розвитку галузей економіки; удосконалення системи забезпечення якості вищої та професійно-технічної освіти; створення умов для навчання особи протягом життя.

Створення високопродуктивних робочих місць в промисловості створить додаткові можливості для ефективного нарощування соціально-економічного потенціалу, збільшення валового внутрішнього продукту, обсягів виробництва промислової та науково-технічної продукції.

Список використаних джерел

1. Мовчан О. Нагальні проблеми щодо активізації зайнятості населення в контексті реалізації державних цільових програм / О. Мовчан // Україна: аспекти праці. – 2014. – № 4. – С. 11–18.

2. Куліков Г. Т. Створення високопродуктивних робочих місць як чинник економічного зростання / Г. Т. Куліков // Економічний вісник університету. – 2013. – Вип. 21(1). – С. 116–123.

3. Кожем'якіна С. М. Методичні підходи до розрахунку створених робочих місць в економіці: порівняльний

аналіз / С.М. Кожем'якіна, С.А. Мазуров // Бізнес Інформ. – 2017. – №8. – С. 173–177.

4. Продуктивність праці та продуктивність капіталу [Електронний ресурс] / Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. – Режим доступу [http://www.me.gov.ua/Documents List?lang=uk-UA&id=9d84e0b9-b901-475e-9b94-7e590ffa71ed&tag=Informatsiino-analitichniMateriali4](http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&id=9d84e0b9-b901-475e-9b94-7e590ffa71ed&tag=Informatsiino-analitichniMateriali4).

5. Статистичний щорічник України за 2016 рік [Електронний ресурс] / Державна служба статистики України; за ред. І. Є. Вернера; відп. за випуск О.А. Вишневська]. – К., 2017. – 611 с. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.

6. Про зайнятість населення: Закон України від 05.07.2012 № 5067-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5067-17>.

7. Про затвердження Програми сприяння зайнятості населення та стимулювання створення нових робочих місць на період до 2017 року: постанова Кабінету Міністрів України від 15 жовтня 2012 р. № 1008 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1008-2012-p>.

8. Методика моніторингу створення нових робочих місць: Наказ Міністерства соціальної політики України 23.09.2013 № 611. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1749-13>.

9. Про стимулювання інвестиційної діяльності у пріоритетних галузях економіки з метою створення нових робочих місць: Закон України від 06.09.2012 № 5205-VI. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5205-17?nreg=5205-17&find=1&text=%F1%F2%E2%EE%FO%E5%ED%ED%FF+%FO%EE%E1%EE%F7%E8%F5+%EC%B3%F1%F6%FC&x=O&y=O>.

References

1. Movchan O. Nahal'ni problemy shchodo aktyvizatsiyi zaynyatosti naselennja v konteksti realizatsiyi derzhavnykh tsil'ovykh prohram / O. Movchan // Ukrayina: aspekty pratsi. – 2014. – № 4. – С. 11–18.

2. Kulikov H. T. Stvorennja vysokoproduktyvnykh robochykh mist's' yak chynnyk ekonomichnoho zrostannya / H.T. Kulikov // Ekonomichnyy visnyk universytetu. – 2013. – Vyp. 21(1). – С. 116–123.

3. Kozhem'yakina S.M. Metodychni pidkhody do rozrakhunku stvorenykh robochykh mist's' v ekonomitsi: porivnyal'nyy analiz / S.M. Kozhem'yakina, S.A. Mazurov // Biznes Inform. – 2017. – №8. – С. 173–177.

4. Produktyvnist' pratsi ta produktynist' kapitalu [Elektronnyy resurs] / Ministerstvo

ekonomichnoho rozvytku i torhivli Ukrainy. – Rezhym dostupu6 <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&id=9d84e0b9-b901-475e-9b94-7e590ffa71ed&tag=Informatsiino-analitichniMateriali4>.

5. Statystychnij shchorichnyk Ukrainy za 2016 rik [Elektronnyy resurs] / Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy; za red. I. YE. Vernera; vidp. za vypusk O.A. Vyshnevs'ka]. – K., 2017. – 611 s. – Rezhym dostupu : <http://www.ukrstat.gov.ua>.

6. Pro zaynyatist' naselennja: Zakon Ukrainy vid 05.07.2012 № 5067-VI [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5067-17>.

7. Pro zatverdzhennja Prohramy spryannja zaynyatosti naselennja ta stymulyuvannja stvorennja novykh robochykh mist's' na period do 2017 roku: postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 15 zhovtnya 2012 r. № 1008 [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1008-2012-p>.

8. Metodyka monitorynhu stvorennja novykh robochykh mist's': Nakaz Ministerstva sotsial'noyi polityky Ukrainy 23.09.2013 № 611. – Rezhym dostupu: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1749-13>.

9. Pro stymulyuvannja investytsiynoyi diyal'nosti u priorytetnykh haluzyakh ekonomiky z metoyu stvorennja novykh robochykh mist's': Zakon Ukrainy vid 06.09.2012 № 5205-VI. – Rezhym dostupu: <http://zakon5.rada.gov>.

[ua/laws/show/5205-17?nreg=5205-17&find=1&text=%F1%F2%E2%EE%FO%E5%ED%ED%FF+%FO%EE%E1%EE%F7%E8%F5+%EC%B3%F1%F6%FC&x=O&y=O](http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5205-17?nreg=5205-17&find=1&text=%F1%F2%E2%EE%FO%E5%ED%ED%FF+%FO%EE%E1%EE%F7%E8%F5+%EC%B3%F1%F6%FC&x=O&y=O).

Дані про автора

Петрова Ірина Павлівна,

к.е.н., науковий співробітник відділу проблем регуляторної політики та розвитку підприємництва Інституту економіки промисловості НАН України.

вул. Желябова, 2, м. Київ, 03057, Україна

e-mail: msirynapetrova@gmail.com

Данные об авторе

Петрова Ирина Павловна,

к.э.н., научный сотрудник отдела проблем регуляторной политики и развития предпринимательства Института экономики промышленности НАН Украины. ул. Желябова, 2, г. Киев, 03057, Украина

e-mail: msirynapetrova@gmail.com

Data about the author

Iryna Petrova,

Ph.D., Research Fellow, Department of Problems of Regulatory Policy and Entrepreneurship Development at the Institute of Industrial Economics of the National Academy of Sciences of Ukraine,

street Zhelyabova, 2, Kyiv, 03057, Ukraine

e-mail: msirynapetrova@gmail.com